

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **obec Kostomlaty nad Labem**, se sídlem Hronětická 237, Kostomlaty nad Labem, zastoupena Mgr. Robinem Mlynářem, advokátem se sídlem Teplého 2786/0, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, **za účasti**: OnlineNet s.r.o., se sídlem Zbožíčko 51, zastoupen Mgr. Janem Krátkým, advokátem se sídlem náměstí Míru 14, Mladá Boleslav, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2025, č. j. 41 A 35/2024-49, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2025, č. j. 41 A 35/2024-49, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení podala ve dnech 10. 10. 2023 a 22. 11. 2023 Městskému úřadu Nymburk žádosti o povolení zvláštního užívání a uzavírek pozemních komunikací podle § 24 a § 25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Předmětem žádostí bylo zvláštní užívání spočívající ve stavebních pracích a částečná uzavírka řady místních komunikací a silnic III. třídy v katastrálních územích Ostrá, Kostomlaty nad Labem, Lány u Kostomlat nad Labem, Hronětice, Čilec, Dvory u Nymburka, Krchleby u Nymburka a Straky. Žádosti se lišily v komunikacích, které měly být uzavřeny, resp. jejichž zvláštní užívání mělo být povoleno. Účelem žádostí byla stavba veřejné telekomunikační sítě elektronických komunikací pod názvem „*Rozšíření SEK v k. ú. Ostrá, Kostomlaty nad Labem, Lány u Kostomlat nad Labem, Hronětice, Zbožíčko, Čilec, Dvory u Nymburka, Krchleby u Nymburka, Straky*“.

[2] Žádosti podané dne 10. 10. 2023 správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 12. 4. 2024, č. j. MUNYM-050/24662/2024/Mik, ve vztahu k některým komunikacím vyhověl a ve zbytku ji zamítl. Žádosti podané dne 22. 11. 2023 správní orgán prvního stupně plně vyhověl rozhodnutím ze dne 9. 4. 2024, č. j. MUNYM-050/24657/2024/Mik. Zvláštní užívání a uzavírky stanovil shodně vždy do 31. 10. 2024. Proti rozhodnutí o první žádosti podala odvolání žalobkyně i osoba zúčastněná na řízení. Proti rozhodnutí o druhé žádosti se

odvolala pouze žalobkyně. Osoba zúčastněná na řízení následně v obou odvolacích řízeních požádala žalovaného o stanovení doby trvání uzavírek nejméně do 31. 10. 2025.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105941/2024/KUSK-DOP/HOL, změnil část I. rozhodnutí o první žádosti tak, že povolil uzavírky a zvláštní užívání i těch komunikací, ohledně kterých správní orgán prvního stupně žádost zamítl. Kromě toho všechny uzavírky a zvláštní užívání stanovil až do 31. 10. 2025. Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105942/2024/KUSK-DOP/HOL, žalovaný změnil rozhodnutí o druhé žádosti tak, že stanovil uzavírky a zvláštní užívání také až do 31. 10. 2025.

[4] Proti uvedeným rozhodnutím žalovaného se žalobkyně bránila žalobami podanými u Krajského soudu v Praze, který je shledal důvodnými, a proto shora uvedeným rozsudkem obě přezkoumávaná rozhodnutí žalovaného zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Nejvyšší správní soud obdržel v dané věci kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“) směřující proti zmiňovanému rozsudku krajského soudu a spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil tím, že předmětem přezkumu jsou rozhodnutí o zvláštním užívání komunikace, která přímo souvisejí s vydaným územním rozhodnutím a stavebním povolením, přičemž jedno bez druhého nebude mít pro osobu zúčastněnou na řízení význam. Než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti, doby platnosti těchto rozhodnutí marně uplynou. Stěžovatel dodal, že krajský soud vytkl oběma jeho zrušeným rozhodnutím pouze formální vady.

[7] Žalobkyně ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhla, aby ho Nejvyšší správní soud zamítl. Poukázala na to, že stěžovatel v návrhu netvrdí, že by nepřiznáním odkladného účinku vznikla újma na veřejných zájmech, které je stěžovatel povinen hájit. Stěžovatel tvrdí pouze hypotetický zásah do práv osoby zúčastněné na řízení. Žalobkyně dodala, že by jí přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma, neboť by osoba zúčastněná na řízení byla oprávněna zasáhnout do pozemních komunikací v jejím vlastnictví, čímž by byl zároveň ohrožen veřejný zájem na bezpečnosti a plynulosti dopravního provozu.

[8] Osoba zúčastněná na řízení se ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ztotožnila se stěžovatelovou argumentací. Dodala, že v současnosti nemůže provádět práce vyžadující povolení zvláštního užívání pozemních komunikací, což zvyšuje náklady na stavbu. Žalobkyni by naproti tomu dle osoby zúčastněné na řízení přiznáním odkladného účinku žádná újma nevznikla. Naopak by její obyvatelé i obyvatelé sousedních obcí mohli dříve využívat služeb osoby zúčastněné na řízení. Přiznání odkladného účinku je tedy také v jejich zájmu. Dále osoba zúčastněná na řízení poukázala na to, že se zabývá výstavbou sítí elektronických komunikací, tedy stavbami veřejně prospěšnými ve smyslu zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, a zdůraznila veřejný zájem na budování tohoto typu staveb.

pokračování

[9] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně zdůraznil, že odkladný účinek má charakter mimořádného institutu. Je koncipován jako dočasná procesní ochrana před okamžitým výkonem či jinými právními následky správního, resp. soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Smyslem institutu odkladného účinku je to, aby ve správním soudnictví ve věcech, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možné výjimečně docílit, aby po dobu přezkumu napadené rozhodnutí správního orgánu nebo krajského soudu nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[12] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj či v případě žalovaného správního orgánu pro veřejný zájem, který je žalovaný povinen hájit, výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32; všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel zejména musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj, resp. pro daný veřejný zájem, znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností ji vyvozuje. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Stěžovatel musí hrozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit, ale především náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podložený konkrétními důkazy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[13] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, že návrh podává žalovaný správní orgán, se již zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, konstatoval, že *„[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům“*. Za ně lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad uvádí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném rozhodnutí *„[v]rácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“*

[14] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[15] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti pouze tvrzeními o potenciální újmě, která hrozí osobě zúčastněné na řízení, nikoliv veřejnému zájmu, který je stěžovatel povinen hájit. Takovou možnost Nejvyšší správní soud vyloučil již v usnesení ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008-105, v němž konstatoval, že je zcela nepřijatelné, aby žalovaný správní orgán v řízení o kasační stížnosti z pozice stěžovatele hájil zájmy osoby zúčastněné na řízení, která zůstává procesně pasivní, ačkoliv sama disponuje patřičnými procesními prostředky. Právě o takovou situaci se jedná i v případě nyní posuzovaného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Osobě zúčastněné na řízení nic nebránilo, aby sama podala kasační stížnost a spojila s ní také návrh na přiznání jejího odkladného účinku, což však neučinila. Na uvedeném nic nemění ani to, že se osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku i ke kasační stížnosti ztotožnila se závěry stěžovatele. Její podání nelze vzhledem k jeho obsahu považovat za samostatnou kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Lze dodat, že i kdyby je Nejvyšší správní soud takto vyložil, jednalo by se o kasační stížnost opožděnou, neboť dané podání bylo odesláno Nejvyššímu správnímu soudu až dne 19. 2. 2025, zatímco rozsudek krajského soudu byl osobě zúčastněné na řízení doručen dne 31. 1. 2025; dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tedy osobě zúčastněné na řízení uplynula již dne 14. 2. 2025.

[16] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal, že by výkon či jiné právní následky rozsudku krajského soudu pro jím hájený veřejný zájem představovaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, není splněna hned první zákonná podmínka pro přiznání odkladného účinku. Za této situace by bylo nadbytečné zabývat se druhou podmínkou spočívající v tom, že přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s (jiným) důležitým veřejným zájmem.

[17] Z výše uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[18] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. března 2025

JUDr. Jakub Camrda

pokračování

5 As 26/2025 - 31

předseda senátu